HIERONYMUS
Zwettl (Frankreich/Burgund), um 1200
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31650
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

bonum scilicet quod impauit. maliq; facultate
adhoc tantum dedit. ut uoluntate ꝗ̃ penitus uolun-
tate faceremꝰ. Quod cum tacit. hoc ipsum quoq;
quod ē mala facere possimꝰ. bonum ē. Bonum in
quā. quia bonu parte facit melioꝛē. Facit enim
ipsam uoluntatem iam sui iuris. non necessitate
deuictam. sed iudicio liberum. Licet quippe nob
dicere. refutare. probare. respuere. Hec est quo
magis rationabilis creatura cetis preferat. nisi
qd̄ cum omia alia conditionis tantū ac necessitatis
bonum habeant. hec sola habet ē uoluntas.
Sed pleriq; nonnūq; impie q̄m impie cum sup
stitiosi homines queruntur. uel ro dicere q̄si repre
hendentes opus dei. talem illum aiunt debuisse
fieri. quo minus non possit facere malum. Die
tiq; figmentum ei quise finxit. quid me fecisti
sic. Et impiissimi hominum dum simulant
bene de ipsum administrare qd̄ facti sunt. alii
se factos fuisse malunt. ut qui uitam suam em
dare nolunt. uideant nolle emdare naturam.
cui bonum ita generaliter cunctis instructum ē. ut
ingeniis quoq; hominib qui sine ullo dicitur
sunt. se ñ numq̄m ostendit aperiet. Quis enim
multos philosophos. audiuimꝰ. legimꝰ. ipsi
uidimꝰ castos. patientes. modestos. liberales. ab
stinentes. benignos. honores mundi simul.
diuitias respuentes. amatores iustitiē ñ minꝰ
q̄m scientiē. Unde quesso hominib aliquis
ado. ista que do placent. Unde autē illi bona
ñ de bono natē. Et cum ista que dixi. ut om
nia uno. ut singula in singlis haberi uidea
mꝰ. cum omium una nata sit exemplo suo in
uitem sibi ostendunt omia in omib ē posse.
que ut omia in omib ut singula in singulis in
uenimꝰ. Quid si ē sine do homines ostendunt
quales ado facti sunt. uide quid xpiani fate

possint. quoq; in meli pxpm instructa natura
ē. et qui diuinē quoq; gē iuuantē auxilio. Age
iam ad animē nrē secreta ueniamꝰ. seipsum uꝰ
quisq; ad ueritē respiciat. Intiogemꝰ quid de hoc
sentiant. pricognationes. Erat sententiam
de natē bono ipsa conscientia. instruam domes
tico magisterio animi mentis. bona quoq;
q̄ alii unde magis q̄m ab ipsa mente discamꝰ.
Quid illud obsecro est. qd̄ ad omē peccatū aut
erubescimꝰ. aut timemꝰ. ac trepidante animo
ē. in munimus delictis testem effugimꝰ. conscie
ntia remordem. Diuerso autē in omī bono
rū constantes sunt repidi simꝰ. idq; si occultū
est palam ē fieri uolumꝰ. nisi qd̄ testimonio
sibi ipsa nata est. que hoc ipso declarat bonū
suum. qd̄ ei malum displicet. Et dum in
bono tantum opē confidit. quod solum eam
decet ostendit. et culpam mali facti nunc
rubore uultus. nunc pallore monstramus.
Hinc illud est. qd̄ frequenter occulto carni
fice in auctorē sceleris conscientiē torquita
deseuiunt. et latentem reum secreta mis
pena prosequitē. nec ullus p̄ culpam impuni
tatis locus. dum fit reatus ipse supplicium.
Hinc ē qd̄ e contrario innocens et int ipsa
tormenta fruitē conscientiē securitate. et
cum de pena metuat. de innocentia glat.
Et enim q̄m in animus nris natalis qued̄a
ut ita dixerim sentas. que uelut in arce am
mi p̄sidens secerneret boni maliq; iudicium.
et ut de honestis rectisq; actib fauet ita si
nistra queq; opa contemnit. atq; ad con
scientiē diuersas partes domestica quada
lege diiudicat. nec ullo prius ingenio
aut fucato aliquo argumentorꝰ colore
decipit deciptur. ipsis nos cogitationibus

testimoniū